

Marcelijus Martinaitis

1936–2013

TĖVYNEI

*Jeigu akis man išplėš –
niekam neleisk,
kad į tamsą jų –
melą įdėtų
ir akiduobių tamsoje
rodytų saulę.*

*Jeigu žodžius man atims –
tu klausyk:
kai tyliau,
ar žodžiai nieko negirdi?*

*Jeigu protą aptemdys –
manęs neužmušk,
leisk man
laikyt
savo duoną.*

*Jeigu man širdį išims –
svetimos neįdėk;
ten,
kur ji buvo,
saują žemių įberk,
kad girdėčiau gyvybę.*

*Jeigu sulaužys mane –
man kuprą
iš mano kaulų teisybės
uždėk man
ir leisk, nors ant laiptų,
teisingai numirt.*

*Perspausdinta iš rinkinio
„Akių tamsoj, širdies šviesoje“
(Vilnius: Vaga, 1974)*